

Pyhittävä armo

Sillä hetkellä, kun olemme hyväksyneet Jumalan ilmaisen rakkauden lahjan, olemme muuttuneet. Jumala ohjaa meitä Pyhän Hengen läsnäolossa ja voimassa yksilöinä ja Kristuksen ruumiina, jotta voisimme rakastaa enemmän ja palvella enemmän sekä voisimme vastaanottaa rakkautta toisilta. Tämä on elämän pituinen suhde, joka syventää nälkäämme Jumalaa kohtaan. Koko loppuelämämme ajan rakkaus, joka on Jumala, toimii meissä Pyhän Hengen voiman kautta auttaen meitä tulemaan enemmän Kristuksen kaltaisiksi. Tämän suhteen kautta meitä pyhitetään ja tehdään pyhiksi. Me vapaudumme synnin orjuudesta ja vapaudumme syvempään ja vahvempaan rakkauteen Jumalaa ja lähimmäisiämme kohtaan. Tämä on pyhittävän armon jatkuvaa työtä.

Rakastava yhteisö

Jokainen yksilö ja yhteisö, joka hyväksyy Jumalan on elämänmittaisessa pyhitysprosessissa. On kuitenkin tärkeää, että muistamme, että rakkaus toteutuu vain suhteessa toisiin, ja että me olemme ihmisiä. Jumalan kutsun hyväksyminen ei tarkoita, että meistä tulee täydellisiä tai että emme tee enää koskaan syntiä. Jotta voimme oikeasti kasvaa armossa ja tulla Kristuksen kaltaisiksi, meidän tulee harjoitella. Tarvitsemme muistutuksia. Meidän täytyy tunnustaa epäonnistumisemme ja vastaanottaa anteeksiantamus. Meidän pitää juhla onnistumisiamme. Meidän tulee opiskella. Meidän täytyy jakaa rakkauden lahja muiden kanssa sanoin ja teoin. Ennen kaikkea me tarvitsemme toisiamme, kristillistä yhteisöä, seurakuntaa, joka rohkaisee ja haastaa, iloitsee ja suree yhdessä, joka ottaa meidät vastaan eheytymään ja kasvamaan sekä lähettää meidät palvelemaan ja levittämään Jumalan rakkautta kaikkeen maailmaan.

Emme ole yksin. Me olemme Jumalan, Luojan, rakkauden ympäröimiä, Jeesuksen Kristuksen epätsekkään elämän, kuoleman ja ylösnousemuksen kautta sovitettuja sekä tehty yhdeksi Kristuksen ja toistemme kanssa Pyhän Hengen kestävän ja vahvan työn kautta kutsuttuina rakastavaan yhteyteen matkallamme Kristuksen kaltaisiksi maailmassa ja maailmaa varten.

Suomen METODISTIKIRKKO

www.metodistikirkko.fi

www.facebook.com/suomenmetodistikirkko

suomen@metodistikirkko.fi

Avoimet sydämet, avoimet mielet, avoimet ovet sinua varten.

Suomen metodistikirkko

Jumalan
armosta

Kun puhumme Jumalan rakkaudesta, koetamme ilmaista ymmärrystämme siitä, kuka Jumala on. Se on hankalaa, koska Jumala on rakkaus syvemmin, mitä pystymme sanoilla kuvailemaan. Koska sanat ovat symboleja, joita käytämme kommunikointiin, me kipuilemme epätäydellisten sanojen kanssa puhuessamme täydellisyydestä.

Rakkaus

Jumala on rakkaus ja rakkaus voi olla olemassa vain suhteessa. Tämä antaa vihjeen Jumalasta, joka välittää, joka luo ja joka pyrkii olemaan yhteydessä luomaansa.

Mitä rakkaus on? 1. Korinttilaiskirjeen 13:4–13 auttaa meitä määrittelemään sitä:

Rakkaus on kärsivällinen, rakkaus on lempeä. Rakkaus ei kadehdi, ei kersku, ei pöyhkeile, ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaa etuaan, ei katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä pahaa, ei iloitse vääryydestä vaan iloitsee totuuden voittaessa. Kaiken se kestää, kaikessa uskoo, kaikessa toivoo, kaiken se kärsii.

Rakkaus ei koskaan katoa. Mutta profetoiminen vaikeenee, kielillä puhuminen lakkaa, tieto käy turhaksi. Tietämisemme on näet vajavaista ja profetoimisemme on vajavaista, mutta kun täydellinen tulee, vajavainen katoaa.

Kun olin lapsi, minä puhuin kuin lapsi, minulla oli lapsen mieli ja lapsen ajatukset. Nyt, kun olen mies, olen jättänyt sen mikä kuuluu lapsuuteen. Nyt katsellemme vielä kuin kuvastimesta, kuin arvoitusta, mutta silloin näemme kasvoista kasvoihin. Nyt tietoni on vielä vajavaista, mutta kerran se on täydellistä, niin kuin Jumala minut täydellisesti tuntee.

Niin pysyvät nämä kolme: usko, toivo, rakkaus. Mutta suurin niistä on rakkaus.

Tämä on rakkaus, joka on Jumala – Jumalan rakkaus – kaikessa luomakunnassa. Jumalan rakkaus voimaannuttaa meidät olemaan parasta, mitä voimme olla. Se antaa itsestään vapaasti toisten hyväksi ja kaipaa rakkauttamme, vaikka ei olekaan siitä riippuvainen. Se on rakkautta, johon voimme luottaa kaikissa tilanteissa. Kristittyinä tunnemme tämän rakkauden, joka on Jumala Jeesuksen

Kristuksen elämässä, kuolemassa ja ylösnousemuksessa. Kristus on Emmanuel, Jumala kanssamme, pyyteettömänä ihmiselämässä maailmassa sekä jatkuvassa Pyhän Hengen läsnäolossa ja voimassa.

Armo

Metodisteina meillä on rikas perintö rakkauden kielestä, joka on Jumala. Se nousee kirjoituksista, se on muovautunut John Wesley teksteissä ja se on tulkittu kaikkina sukupolvina. Wesley kirjoitti Jumalan rakkaudesta armona.

Ennen kuin käsittelemme hänen ajatuksiaan, pohditaan sanaa armo. Sen synonyymeja ovat viaton ja hyväntahtoinen. Kun kutsumme ihmistä, eläintä tai asiaa viattomaksi, me tarkoitamme, että se on lempeä, sievä ja kaunis. Kun kuvailemme ihmistä hyväntahtoiseksi, tarkoitamme, että hän on vieraanvarainen, ystävällinen, kärsivällinen, lämmin ja tyyni vastoinkäymisten kohdalla. Armo on sana, joka sisältää kaikki nämä ominaisuudet:

kauneus, kärsivällisyys epäonnistumisemme kohdalla, vieraanvaraisuus sekä ystävällisyys, kun jälleen käännymme Jumalan levollisen läsnäolon puoleen.

John Wesley'n kuvaukset tarjoavat meille monia erilaisia tapoja kokea Jumalan armo uskonelämässämme.

Ennaltakäyvä armo

Ensinnäkin, uskomme, että Jumalan armo on kokonaan ja vapaasti tarjolla kaikille ihmisille. Tämä ennaltakäyvä armo on armo, joka on jo ennen kuin edes tajuamme, että se on. Se on Jumalan rakkautta, joka kutsui luomakunnan olevaksi ja se jatkuvasti ojentautuu rakkaudessa ihmiskuntaa kohti. Tämä on armo, joka vapaasti päättää rakastaa meitä ensin ilman mitään odotuksia tai vaatimuksia. Armoa ei voi ansaita tai ostaa.

Sovittava armo

Sillä hetkellä, kun tulemme tietoisiksi tästä valtavasta rakkauden lahjasta, meillä on vapaus valita (se on myös Jumalan lahja) joko hyväksyä tai hylätä se. Tietoisuus voi tulla meille yhtäkkiä tai se voi kasvaa pikku hiljaa vuosien aikana. Se voi olla syvän ilon tai syvän surun, häpeän tai syyllisyyden aikaa, jolloin laskemme suojamuurimme niin, että huomaamme Jumalan rakkauden odottavan meitä. Joka tapauksessa se tapahtuu, kun tulemme tilaan, jossa huomaamme, että Jumala rakastaa meitä – jopa meitä – sellaisina, kuin olemme, rikkinaisinä ja epätäydellisinä. Jumala rakastaa meitä niin paljon, että hän tuli tänne kanssamme Jeesuksen Kristuksen elämässä, kuolemassa ja ylösnousemuksessa osoittaakseen rakkauttaan. Kun silmämme avautuvat tälle totuudelle, meillä on mahdollisuus ottaa vastaan Jumalan rakkauden lahja. Sillä hetkellä, kun vastaamme myöntävästi, meidät sovitetaan eli puhdistetaan. John Wesley käytti tästä termiä sovittava armo, koska se on Jumalan ansaitsematonta rakkautta, joka ottaa meidät vastaan ja antaa meille uskon sanoa kyllä.